

ПРОТОКОЛ

№ 1860

гр. Пазарджик, 16.12.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
Сложи за разглеждане докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело № 20225220102603 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

За ищцовото дружество „Аг*“ ЕАД – уведомени по реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК, не изпращат законов или процесуален представител.

Постъпила е молба с вх. № 25059/06.12.2022 г. от ищеца, с която уведомяват съда, че е настъпила промяна на правноорганизационната форма на основание чл. 264 и сл. от ТЗ. Към молбата е приложено пълномощно и удостоверение от Агенция по вписванията.

Постъпила е молба с вх. № 25388/09.12.2022 г. от ищеца, с която изразяват становище по хода на делото и съществуването на спора. Направено е искане за допускане на ССчЕ по делото, като в молбата са формулирани въпроси към вещото лице. Към молбата е приложен списък с разноси по реда на чл. 80 от ГПК, пълномощно и справка от Апис във връзка с промяна на правната форма на ищцовото дружество.

Ответникът И. С. П. – редовно призован чрез процесуалния си представител, не се явява. Същият се представлява от адв. П. М. от АК-Пазарджик – назначена в качеството на особен представител по делото.

АДВ. М.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Предвид докладваните по-горе молби от ищеца с вх. № 25059/06.12.2022 г. и вх. № 25388/09.12.2022 г. относно настъпила промяна на правноорганизационната форма на ищцовото дружество, за което обстоятелство е представено удостоверение от Агенция по вписванията с изх. № 20221128140535/28.11.2022 г., съдът счита, че е налице правоприемство по смисъла на чл. 227 от ГПК и производството по делото следва да продължи с участието на правоприемника, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ЗАЛИЧАВА ищеца „Аг*“ ООД с ЕИК: ***.

КОНСТИТУИРА като ищец „Аг*“ АД с ЕИК: **.

ПРИЛАГА по делото пълномощно от Изпълнителния директор на „Аг*“ АД с ЕИК: ** – я я от дата 28.11.2022 г. и удостоверение от Агенция по вписванията с изх. №20221128140535/28.11.2022 г.

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване фактическата страна на спора.

АДВ. М.: Оспорвам исковата молба. Поддържам подадения писмен отговор.

СЪДЪТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК ДОКЛАДВА ДЕЛОТО:

Подадена е искова молба, в която се твърди, че ищецът бил подал Заявление по чл. 410 ГПК, въз основа на което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение, и че същата била връчена на И. С. П. при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, в резултат на което и съгласно чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, за „Аг*“ ООД възниква правен интерес от завеждане на установителен иск за вземанията на дружеството срещу него. Твърди се, че обстоятелството, въз основа, на което е издадена заповед за изпълнение бил подписан Договор за паричен заем № 3777239, сключен на 24.02.2020 г., между И. С. П. /Заемател/ и „и а м“ АД /Заемодател/, по силата на който бил отпуснат кредит в размер на 2 500.00 лв., сключен при спазване на разпоредбите на Закона за потребителския кредит, както и Договор за предоставяне на поръчителство от 24.02.2020 г. между И. С. П. /Потребител/ и „ф б“ ЕООД /Поръчител/. Твърди се още, че длъжникът се бил задължил да ползва и върне заемната сума, съгласно условията на сключения договор, като заплати сума в размер на 2998.92 лв., ведно с договорната лихва на 12

погасителни вноски за срок от 12 месеца, всяка в размер на 249.91 лв. (включваща първоначална главница и договорна лихва), както и, че длъжникът не бил извършвал плащания по задължението, и към момента на подаване на исковата молба дължимата главница по Договор за паричен заем № 3777239 била в размер на 2500.00 лв. Твърди се още, че съгласно клаузите на договора за заем, Заемателят се бил задължил в 3-дневен срок от подписване на договора за заем да предостави на заемотателя едно от следните обезпечения:

1. Две физически лица - Поръчители, всяко от които да отговаря на следните исквания: да представи служебна бележка от работодател за размер на трудово възнаграждение; нетния размер на осигурителния му доход да е в размер над 1000 лв.; да работи по безсрочен трудов договор; да не е заемател или поръчител по друг договор за паричен заем, сключен с „и а м“ АД; да няма неплатени осигуровки за последните две години; да няма задължения към други банкови и финансови институции или ако има - кредитната му история в ЦКР към БНБ една година назад да е със статус „период на просрочие от 0 до 30 дни“; Поръчителят подписва договор за предоставяне на поръчителство.

2. банкова гаранция с бенефициер - Заемотателя, за сумата по чл.2, т. 7, със срок на валидност - 30 дни след крайния срок за плащане на задълженията по настоящия договор.

3. Одобрено от Заемотателя Дружество - поръчител, което предоставя гаранционни сделки.

Твърди се, че в тази връзка на 24.02.2020 г. между И. С. П. /Потребител/ и „ф б“ ЕООД /Поръчител/ бил сключен Договор за предоставяне на поръчителство с № 3777239, по силата на който потребителят възлага, а поръчителят се задължавал да сключи договор за предоставяне на поръчителство с „и а м“ АД, ЕИК 131576434, по силата на който да отговаря солидарно с Потребителя пред „и а м“ АД, за изпълнението на всички задължения на Потребителя, възникнали съгласно Договор за паричен заем № 3777239, както и за всички последици от неизпълнението на задължението по Договора за паричен заем, както следва:

1. задължение за връщане на заемната сума;
2. задължение за плащане на възнаградителна лихва;

3. задължение за плащане на законна лихва за забава в случай на забава на плащането, разходи за събиране на вземането, съдебни разноски, адвокатски хонорари.

Твърди се още, в исковата молба, че в Договор за предоставяне на поръчителство № 3777239 било уговорено, че същият влизал в сила, в случай че заемателят не изпълни задълженията по сключения Договор за паричен заем в указания срок да предостави обезпечение - поръчителство от две физически лица или банкова гаранция, както и че страните били уговорили, че за поемане на всички задължения по Договор за паричен заем № 3777239, Потребителят дължи възнаграждение по гаранционна сделка (поръчителство) на Поръчителя в размер на 2245.08 лв., платимо разсрочено на вноски. Вноските са дължими на падежа на плащане на погасителните вноски по Договора за паричен заем, сключен с „и а м“ АД. Твърди се, че за ползването на предоставената заемна сума по сключения Договор за паричен заем № 3777239 от 24.02.2020 г. между страните, ответникът дължи договорна лихва, в размер посочен в договора, като в настоящия случай начислената договорна лихва била в размер на 498.92 лв. за периода от 28 март 2020 г. - датата на първата вноска до 21 февруари 2021 г. - датата на настъпване на падежа на договора. Излагат се твърдения, че длъжникът И. С. П. не бил изпълнил договорното си задължение да върне заемната сума съгласно условията на договора за паричен заем, поради което на 01.03.2021 г. Заемодателят „и а м“ АД бил отправил искане в писмен вид за изпълнение на целия дълг от солидарно задълженото дружество-поръчител „ф б“ ЕООД, както и че в следствие на това Дружеството-поръчител „ф б“ ЕООД, било заплатило дължимата сума в пълен размер на 3143.52 лв. към „и а м“ АД на 01.03.2021 г. и след това, съгласно клаузите от Договора за предоставяне на поръчителство дружеството-поръчител е встъпило в правата на удовлетворения кредитор - „и а м“ АД, и от този момент за него възниквал правен интерес за предявяване на претенции по съдебен ред срещу Заемателя. Твърди се още, че ответникът трябвало да изплати целия заем на 21 февруари 2021 г. - последната падежна дата, като от тогава до подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист, както и на настоящата искова молба, сроковете по всички падежи на тези остатъчни вноски били отдавна изтекли, а ответникът по делото продължавал виновно да не изпълнява задълженията си съгласно Договор за паричен заем №

3777239 от 24.02.2020 г. и Договор за предоставяне на поръчителство, поради което заемателят/потребителя дължал лихва за забава/мораторна лихва/ в общ размер на 376.45 лв. от 29 март 2020 г. - деня следващ забава на погасителна вноска до датата на подаване на заявлението - 22 февруари 2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми. Моли се съдът да има предвид, че от 13.03.2020 г. до 13.07.2020 г. включително не е начислявана лихва по процесното задължение, съобразно разпоредбите на чл. 6 от ЗАКОН за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г., и за преодоляване на последиците. Твърди се още в исковата молба, че на 02.03.2020 г. бил сключен Рамков договор за Покупко-продажба вземания (цесия) и Приложение № 1 към него от 01.03.2021 г. между „АГ*“ ООД, ЕИК *** (цесионер) и „ф б“ ЕООД, ЕИК: *, (цедент), по силата, на който вземането е прехвърлено в полза на „АГ*“ ООД изцяло с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, както и че „ф б“ ЕООД било упълномощило „АГ*“ ООД в качеството си на цесионер по договор за прехвърляне на вземания/цесия/ от името на цедента и за своя сметка да уведоми длъжниците за извършената цесия. Към исковата молба са приложени Уведомление за извършена цесия от името на „ф б“ ЕООД чрез „АГ*“ ООД, с молба да бъде връчено на ответника ведно с исковата молба и приложенията към нея. Цитира се съдебна практика, като се твърди, че съгласно нея, ако към исковата молба на цесионера е приложено уведомление на цедента до длъжника за извършена цесия, същото уведомление достигнало до длъжника с връчване на препис от исковата молба съставлява надлежно съобщаване за цесията, съгласно чл. 99, ал. 3, пр. 1 от ЗЗД, като се твърди, че прехвърлянето на вземането поражда действие за длъжника на основание чл. 99, ал. 4 от ЗЗД и същото следвало да бъде съобразено от съда като факт от значение на спорното право. Моли се съдът, в случай, че ответникът не бъде намерен на установения по делото адрес, съобщението бъде надлежно връчено по реда на чл. 47, ал. 1 от ГПК и в настоящото производство безспорно се установи, че задължението на ответника, произтичащо от посочения договор за паричен заем, не е погасено, да приеме, че получаването на уведомлението за извършена цесия лично от длъжника е ирелевантно за основателността на предявените искове. Твърди се, че Уведомлението по реда на чл. 99, ал. 1 от ЗЗД било предвидено в полза

на длъжника с цел да го предпази от двойно плащане на едно и също задължение, че длъжникът можел да възрази за липсата на уведомяване за извършената цесия само ако едновременно с това твърди, че вече е изпълнил на стария кредитор или на овластено от този кредитор лице до момента на уведомлението, като с оглед на изложеното се излагат твърдения, че фактът кога и на кого било връчено уведомлението за прехвърляне на вземането не било от значение за основателността на иска, след като по делото безспорно се установявало, че претендираното с исковата молба задължение не било погасено. В тази насока се цитира съдебна практика. Твърди се, че в следствие на горе изложеното, дружеството ищец било придобило вземанията от „ф б“ ЕООД и че правният интерес на „Аг*“ ООД от предявяване на исковете произтичал от това, че И. С. П. не бил изпълнил задълженията по договора за заем и по договора за предоставяне на поръчителство, както и че поради това неизпълнение „ф б“ ЕООД било погасило задълженията на И. С. П. по договора за кредит към „и а м“ АД и в следствие на това е встъпило в неговите права на първоначален кредитор на основание чл. 146, ал. 1 от ЗЗД.

Моли се съдът, като вземе предвид гореизложеното, да постанови съдебно решение, с което: Да признае за установено, че „Аг*“ ООД има следните вземания от И. С. П. по Договор за паричен заем № 3777239 от 24.02.2020 г.: останала и непогасена главница в размер на 2500.00 лева; останала и непогасена договорна лихва в размер на 498.92 лв. за периода от датата на първата вноска - 28 март 2020 г. до 21 февруари 2021 г. - датата на последната вноска; мораторна лихва върху непогасената главница по Договор за паричен заем № 3777239 от 24.02.2020г в размер на 376.45 лв., за периода от 29 март 2020 г. - деня следващ забава на погасителна вноска до датата на подаване на заявлението - 22 февруари 2022 г., както и законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми;

Претендират се разноски.

Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

В първото по делото съдебно заседание, с оглед докладвани молби от ищеца с вх. № 25059/06.12.2022 г. и вх. № 25388/09.12.2022 г. относно настъпила промяна на правноорганизационната форма на ищцовото дружество, за което обстоятелство е представено удостоверение от Агенция

по вписванията с изх. № 20221128140535/28.11.2022 г., съдът на основание чл. 227 от ГПК е заличил първоначалния ищец по делото „Аг*“ ООД с ЕИК: *** и е конституирал като ищец по делото „Аг*“ АД с ЕИК: **, в качеството му на правоприемник.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от особения представител на ответника И. С. П., ЕГН ***** от гр. Пазарджик ул. а к *** – адв. П. М. от ПзАК, с който изразява становище, че така предявените искове са допустими, както и че с оглед изложените обстоятелства в исковата молба предявените претенции от страна на ищеца са вероятно основателни, но предвид липсата на пряк контакт с доверителя ѝ ще вземе становище след събиране на доказателствата по делото. Особеният представител не възразява да се приемат приложените към исковата молба писмени доказателства като относими към спора, както и да бъде приложено като доказателство по настоящето дело частно гражданско дело № 716 от 2022г. по описа на Районен съд Пазарджик.

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 във връзка с чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК.

В ТЕЖЕСТ на ищцовата страна е да установи наличието на процесуалните предпоставки за допустимостта на иска, а именно, че е проведено заповедно производство между същите страни, с предмет идентичен на настоящото исково производство. Подадено в срок възражение от длъжника срещу заповедта за изпълнение и подадена в срок искова молба.

В ТЕЖЕСТ на ищцовата страна е да установи при условията на пълно и главно доказване, че съществува вземане на твърдяното основание, а именно договор за цесия. Следва да установи, че цесията е съобщена на длъжника. Следва да установи вземането си по размер, както и че същото е искуемо.

Ответникът следва да докаже възраженията си направени в писмения отговор.

АДВ. М.: Нямам възражения по доклада и правната квалификация.

Следва да бъде уважено направеното искане на ищцовото дружество за допускане на ССчЕ, поради което, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, която да

отговори на поставените в молба вх. № 25388/09.12.2022 г. въпроси.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Б. Д., като ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на 300 лв., платими от ищцовата страна, в 5-дневен срок от днес, по сметка на Районен съд Пазарджик.

АДВ. М.: - Нямам искания по доказателствата.

За изслушване на заключението по допуснатата по делото ССчЕ, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 14.02.2023 г. от 10:30 часа, за която дата и час ищецът е уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 ГПК. Ответникът се счита за уведомен, чрез особения представител.

Вещото лице Б. Д. ДА СЕ УВЕДОМИ и ДА СЕ ПРИЗОВЕ за съдебното заседание след внасяне на определения от съда депозит.

ДА СЕ УВЕДОМИ ищцовото дружество, на посочения телефон в исковата молба, за размера и срока за внасяне на определения от съда депозит за изготвяне на експертизата, както и за назначеното от съда вещо лице.

На адв. П. М., назначена от съда за особен представител на ответника И. С. П. с Определение №2376/16.11.2022 г., да се изплати определеното с Разпореждане № 6427/18.10.2022 г. възнаграждение в размер на 466 лева.

Протоколът написан в с. з., което приключи в 11:10 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____